

سرباز قائنات

تجربه الگوی موفق کشمون، محمد قائم پناه

در تمامی کتب تاریخی هم به زعفران ایرانیان اشاره شده به طوری که ویل دورانت در کتاب سفرنامه خود به ایران می‌گوید: «شاخه‌های سرخ در نوحابه‌های گوارای ایرانیان روح و جان انسان را به تلطیف می‌رساند، سرخی رنگی که هیچ‌گاه فکر نمی‌کنید از دل خاک جوانه بزند و این‌گونه سرزنده و شاداب باشد، به آراگوتانیا گذر کردم تا شکوفه‌های آن را از نزدیک ببینم...» آراگوتانیا نام سابق بخش قائنات و اطراف آن بوده که منبع تغذیه زعفران کشور بوده است.

باگذشت سال‌ها و عدم مدیریت صحیح و بهره‌برداری درست از این طلای سرخ، قائنات روبه‌زوال رفت و خاک آن به خشکسالی رسید، طوری که مقدار زیادی از زعفران کشت شده سوخت و دیگر برکت از سفره‌های سرخگون قائناتی‌ها رخت برپست اما باید یک‌جور این مشکل را حل کرد. در این بحبوحه و بحران، مردی دغدغه‌مند به نام «محمد قائم پناه» به این فکر افتاد که با بهره‌گیری درست از این گیاه باارزش می‌توان قائنات را وارد فصل جدیدی از رشد کرد و مهم‌تر از آن به خشکسالی این شهر پایان داد قبل از اینکه مثل سربیشه و چند بخش دیگر از خراسان جنوبی خاک طلایش غیرقابل کشت شود، این گیاه در خارج از ایران علاوه بر آورده‌های اقتصادی خود که

روزی گلی از خاک روید که با گلبرگ‌های یاسی‌رنگ و کلاله‌های سرخ‌فام خود به‌گران‌ترین ادویه ارزشمندترین گل جهان بدل شد. زعفران، خواستگارش ایران است ولی ارزش واقعی آن هیچ‌گاه در بین اقشار مختلف جامعه از تصمیم‌گیران تا تصمیم‌سازان و اجراکنندگان تصمیم درک نشد، عدم درکی که بسیار برای فرهنگ و کشاورزی ایران‌گران تمام شد و امروزه اسپانیا به‌عنوان مهد در زعفران جهان معرفی می‌شود؛ اما خاستگاه اصلی آن قائنات است، شهری در شمال استان خراسان جنوبی که خاکش عیار، آبش تراز و خورشیدش در فراز می‌درخشد.

محسن عبدالعلی پور
ناشر، عصر پیشرفت

”

باگذشت سال‌ها و عدم مدیریت صحیح و بهره‌برداری درست از این طلای سرخ، قائنات روبه‌زوال رفت و خاک آن به خشکسالی رسید